

GALERIA

71

L'estiu crema un altre any a la petita pantalla

Núria Zayas / Joan M. Oleque

La graella d'estiu de les televisions públiques no varia essencialment.

OPINIO

11

Bufetades amb la mà...

Enric Rimbau

13

Estepé respon

Fabià Estapé / Toni Canís

Rato Siffredi

Miquel Ramon

15

Cap al mercat espanyol...

Àlex Milian

16

La buguenvíl-lea...

Martí Domínguez

17

L'espai polític de l'esquerra

Miquel Sellarès

18

El penúltim BR

Xavier Vinader

Errors i més incògnites

Llibert Ferri

Si tenim mestres, rai

Ramon Barnils

19

Propietaris de la cultura

Isabel-Clara Simó

Històries de por...

Salvador Cot

82

Gais al Colosseu

Joan Francesc Mira

Una 'zodiac' a Tavernes

L'espectacle de la immigració il·legal està desbordant les previsions més pessimistes. Fa uns dies, la guàrdia civil va trobar una *zodiac* a la platja de Tavernes de Valldigna (la Safor) amb indicis d'haver estat utilitzada per a l'entrada a Europa d'una desena d'immigrants sense papers. És a dir, l'entrada d'immigrants il·legals s'adapta amb rapidesa a les circumstàncies: si les costes andaluses estan massa vigilades, s'entra per més amunt i s'ha acabat.

A poc a poc la societat va comprènent que no estem davant d'un fenomen conjuntural, vinculat als canvis legislatius sobre els estrangers. Al contrari, es tracta d'un fenomen de llarga durada, d'un problema de grans proporcions que va en augment i que no se solucionarà fortificant les fronteres perquè és conseqüència de l'actual sistema de relacions internacionals i dels desequilibris econòmics i socials entre les diferents regions, que són dues coses

que continuaran així durant molts anys.

En qualsevol cas, els diputats i diputades de la Carrera de San Jerónimo (Madrid) no solucionaran gran cosa discutint els projectes del govern espanyol de modificació de la llei d'immigració. Els matisos que s'introdueixen a l'esborrany del Partit Popular difícilment reduiran la magnitud del problema.

Els africans, llatinoamericans, europeus de l'est i asiàtics continuaran arribant a la Unió Europea a la recerca d'un benestar que l'estat del món els impedeix aconseguir a casa seua. N'hi ha molts que passen per aquí cap a altres indrets, però també molts que s'hi queden: les "províncies" de Barcelona, Tarragona i Castelló són de les de més densitat d'"estrangers" a l'estat espanyol. Cal pensar amb urgència en l'acollida i la integració social i laboral de tota aquesta gent, que ja està venint, amb papers o sense, diga el que diga la llei.

PP (ma)

Semblava que n'havia après. José Maria Aznar havia aconseguit sorprendre'ns. Des de la victòria electoral del 1996, el govern del Partit Popular (PP) havia aconseguit moderar la seva imatge pública a través del diàleg amb els sindicats i les altres forces polítiques (sobretot IU i CiU), Aznar havia après a callar quan calia... una evolució que va contribuir molt a la nova victòria electoral del 12-M per majoria absoluta.

Però els quatre anys de la primera legislatura no han estat suficients perquè la moderació arrela en el PP. La possibilitat de governar sense necessitat de pactar amb ningú està produint uns efectes també sorprenents i últimament Aznar ha oblidat l'estil que li va proporcionar l'històric èxit electoral del març passat.

És a dir, tot era una comèdia. Màrqueting electoral ben dissenyat que prometia a la majoria d'electors allò que volien, amb l'objectiu de tornar a guanyar les eleccions. I una vegada aconseguida la majoria absoluta, el PP ha tornat a mostrar el seu autèntic estil i les seues arrels dretanes, espanyolistes i prepotents.

Aznar diu que les últimes mesures de política econòmica són les més importants des del Pla d'Estabilització del 1959. Pur franquisme reciclat, passat pel sedàs de la universitat i les urnes, però igualment lamentable. Perquè els franquistes van aliar-se amb la dreta per crear Aliança Popular (AP) i, després, van canviar de nom i es van dir PP. Ara podrien tornar a fer-ho: PP (ma), de "majoria absoluta". ■